

CBBSS INFOLETTER ON OIL AND GAS E&P

Съдържание

1. Мениджър: Южен поток умря, да живее Южен поток 2.0 – последствия
2. Повече руски петролни сондажи показват решимост спрямо ОПЕК
3. Нефтегаз" предполага доброволно предаване от "Газпром" на Schipper кодовете, заради антитръстовото разследване на ЕС
4. TAP подписа договор за доставка на тръби за тръбопроводите с гръцката Коринт
5. Свързването на Европа: Природният газ в Румъния - как проучвателите и добивниците виждат това
6. Алекперов, "Лукойл" продължава преговорите за област Nassiriya в Ирак
7. Ирак: Петролният износ достигна своето най-високо ниво от последните десетилетия
8. OMV ще се фокусира върху суровия петрол в Иран
9. Statoil преотстъпи интересите си в Trans Adriatic Pipeline за 208 милиона EUR

Newsletter Content

1. Manager: South Stream is dead, long live the South Stream 2.0 – consequences by Ilian Vassilev
2. More Russian Oil Drilling Shows its Resolve to OPEC
3. "Нефтегаз" допускает доброволную передачу "Газпромом" необходимых для виртуального реверса газа шиппер-кодов из-за антимонопольного расследования ЕС
4. TAP awards pipe supply contract to Greece's Corinth
5. Romania: how the explorers & producers see it
6. Алекперов: "Лукойл" продолжает переговоры по иракскому месторождению Насирия
7. Iraq: Oil Exports Reach Their Highest In Decades
8. OMV Will Focus On Current Oil Finds In Iran
9. Statoil to divest interest in Trans Adriatic Pipeline for EUR 208 million

Мениджър: Южен поток умря, да живее Южен поток 2.0 – последствия

*Илиян Василев- Managing Partner
Innovative Energy Solutions Ltd.*

У нас кипи упорит труд, за да диверсифицираме газовия си пазар, но ако може само с руски газ. Естествено, че не може, но не пречи опитите да продължават, без значение дали става реч за правителството на Орешарски или сегашното.

Спомняте ли си идеята на двойката депутати Куюмджиев и Ерменков. Не е толкова сложна - за да избегнат прилагането на европейските регулации и право, се опитаха да вкарат, разработената от правните консултанти на „Газпром“, промяна в българското законодателство, чрез която Южен поток да се третира като междусистемна връзка, т.е. като интерконектор, което спестяваше нуждата от съгласуване с Брюксел. Тъй като думата Южен поток предизвиква отрицание и в Москва, и в Брюксел новата политкоректност изисква да се говори за "нов проект", който този път щял да бъде наш, роден, български, но пак на залива южно от Варна, или някъде виртуално в морето ще получаваме само руски газ.

Само да не си помислите, че одобреният като "проект от общ интерес" хъб в България в Брюксел ще получи каквато и да е подкрепа,

ако под това се разбира разпределение на доставен през морето руски природен газ. Сега си представете, че в един хубав ден на 2016 година същите страни, които отправиха протестно писмо пред Европейската комисия по повод Северен поток-2, отправят подобно писмо за действията ни в подкрепа на аналог на Северен поток -2. В каква изолация ще се окажем? Да ви напомня друг подобен период в българската история - и последствията?

Тук е затворена логиката на внезапното отгеляне, в последния момент, на подписа от протестното писмо на членовете на ЕС от Източна Европа. То изправи на нокти и постави в обяснителен режим нашите дипломати в ключовите столици на Запад - защото трудно се обяснява необяснимото - България да се обяви срещу интересите на Гърция, Румъния, Словакия, Унгария, Полша, Чехия, Литва, Латвия и Естония!?!

Последният път, когато пробвахме да се разграничим бе темата за квотите. Знаете сега каква е позицията ни.

Ходът на Борисов е опит за отварянето на лично пространство за преговори с Москва /те и в момента текат и разни посредници постоянно уреждат среща на върха/ след краха на Турски поток и обтягането на отношенията между Путин и Ердоган. Потъмкинската формула за преопакаване на стария проект с нова фасада е обогатена с тълкуването на морската част на тръбата от Северен поток-2 като газов хъб, от който всеки купувач и търговец да може да купува и продава газ. Сега разбирате, **защо хъб, хъбчета и хъбове заливат все повече българските медии без никакво отношение към истинското значение на тези понятия.**

Затова ние нямаме място сред другите страните от Източна Европа, които си нямат Варна, където да излезнат едни виртуални 63 милиарда кубически метра газ /толкова са заложиени в плана на Булгартрансгаз/. Важното е, информационното пространство да бъде наситено с постоянни инициативи за много милиарди кубически метра, долари или евро, защото те са прекрасно алиби за несвършената работа и за отложената диверсификация.

Кризата в руско-турските отношения безспорно преотвори темата за нереализираните енергийни проекти, но най-вече се свързва с възможната ответна реакция на Турция при блокиране или забавяне на трафика с руски суров петрол през Босфора и в по-малка степен Дарданелите. **Москва критично зависи не от това, дали ще има или няма Северен или Южен поток, а от осигуряването на безпрепятствено преминаване през проливите.** Данните са стряскащи - над 65 процента от износа на руски суров петрол, който формира близо 25 процента от приходите в руския бюджет. Данните на Митническата служба на Руската федерация за първите десет месеца на 2015 година трудно биха могли да бъдат по-негативни – спад на приходите от експорта на нефт не с проценти, а 1.7 пъти, докато за природния газ намалението е "само" с 27 процента.

Не е нужно Турция да блокира целия трафик, защото там има казахски, азербайджански и туркменски нефт, достатъчно е да приложи допълнителни административни процедури само за танкери, които превозват руски нефт и на руските компании. Още повече, че няма недостиг на примери за тотална дискриминация на турски стоки на митническите пунктове в Русия.

Това, от което Москва има нужда днес, е маршрут за заобикаляне на Босфора и на Турция и тук проектът Бургас-Александруполис е това, от което Кремъл има нужда. Незабавно, още днес. Защото без достатъчно приходи от износ на суров нефт, президентът Путин може да смята оставането си на власт в рамките на месеци, не на години.

Няма да се изненадам, ако силите, които разчитат на договори по Южен поток или имат интерес от продължаването на сагата под една или друга форма, за да не връщат парите на „Газпром“, лансират отново идеята за стратегическото сътрудничество чрез изграждането на жизнено важен за Русия байпас за руския суров нефт.

Струва си да проследим по-отблизо развитието на преговорите между „Газпром“ и ЕК по повод на заключенията по разследването за злоупотреба с монополно положение в седем страни-членки на ЕС, една от които е България. В стремежа си да покаже кооперативност, особено след като възраженията му срещу констатациите в разследването не бяха посрещнати с топъл прием в ЕК, „Газпром“ предприе редица стъпки за ускорена адаптация на дейността си в Европейския съюз и към изискванията на Третата европейска енергийна директива.

Едно от последствията, наред с вълната от размяна на активи с водещите си партньори в Западна Европа, е **излизането на компанията от собственост в дъщерните си дружества в ЕС**, сред които и Овергаз. Новините няма да закъснеят, макар, че е прекалено рано за заключение относно не толкова номиналното, а реалното излизане

от собственост. Не трябва да се забравя, че Овергаз е единствената друга компания, освен Булгаргаз, която реално има договор и внася свой газ - близо 400 милиона кубически метра, под мотото – за нуждите на собствената си дистрибуционна мрежа, които, разбира се, са много по-малки. Подобен достъп до българските потребители, какъвто има Овергаз, няма нито една друга европейска компания, а опитите да продажба на неруски газ у нас се правят от години.

Това за съжаление е българското разбиране на "диверсификацията" до този момент - „Газпром“ играе през два договора и два партньора – Овергаз и Булгаргаз. Може да се спори, кой е по-усърден в усилията да затвори българския газов пазар за алтернативи на „Газпром“, особено след уверенията от Булгаргаз, че нямат намерение да променят договора до 2023 година и на Булгартрансгаз, че достъпът до магистралните газопроводи и риверсивните връзки е възможен, само ако се одобри от руската компания!?

Овергаз, като дъщерно дружество на „Газпром“ има доста възможности за "оцеляване" и развитие без формална свързаност с руския монопол. Скоро ще се запознаете и със заместващата схема - как ще се оформи "излизането от собственост" и кой е избран да замести руския интерес по начин, който да съхрани възможността за съхранение на пазарни дялове и за "диверсификация" на „Газпром“ чрез неговите разновидности.

И накрая - споровете около мястото и ролята на руските енергийни доставчици на европейския пазар навлизат в по-интензивен

стадий. Част от Западна Европа си иска своя Северен поток -2, не защото се страхува от недостиг на природен газ, а заради изгодата да посредничи на Русия в отношенията ѝ с Източна Европа. Нищо лично, просто бизнес. Каква европейска солидарност, какви пет лева?

Действително, решението по Северен поток-2 можеше да отключи вълна от "спасяване по единично" и двустранни договорки с Русия, ако не беше срина в способността на руските енергийни компании да изпълняват геополитически поръчки на Кремъл. Идеята, че големите харчове по Южен поток вече са направени, тръбите стоят на склад, "малко остана" и т.н., също не е особено състоятелна, **защото "оставащите харчове" превишават петнадесет милиарда долара, а това е забранителен разходи за „Газпром“.** Особено, след като загуби като пазар Украйна и е на път да загуби и Турция. Нищо не е по-евтино и по-смислено от бизнес-гледна точка като опция за транспорт на природен газ, от използване на все по-свободната транзитна инфраструктура през Украйна и Беларус. Разбира се, подобен прагматичен поглед не струва много при полета на фантазията и непресъхващата амбиция на видни родни политици и бизнесмени.

Да направим равносметка – силите зад Южен поток 2.0 подкрепиха АЕЦ "Белене" – проектът не стана. Подкрепиха и оригиналния "Южен поток" – проектът не стана. Имаше и период с подкрепа и на проекта Бургас-Александруполис – знаете съдбата на този проект. Сега подкрепят нови маршрути за навлизане на руски природен газ и хъб само с руски газ, защото за друг

няма входни и изходни точки от българската газопреносна система.

В същото време – спряхме и забранихме проучването на неконвенционален газ, въпреки присъдения от българското правителство лиценз. Имаме два блока със сериозни инвеститори, но шансовете да има търговско откритие са едно към четири в най-добрия случай, и ако тогава сме щастливи - ни чакат още десет години преди да има реален диверсификационен ефект и преки доставки.

Всъщност опцията местен добив на природен газ не е реална опция в близка перспектива и служи само за отклоняване на вниманието от реалните и неслучили се диверсификационни проекти.

Има желание, има начин, няма желание има обяснения.

По-големият брой руски петролни сондажи показва решимост спрямо ОПЕК

by Reuters, Vladimir Soldatkin, November 30, 2015

МОСКВА, 30 ноември (Reuters) - Руски петролни фирми сондират повече, показвайки, че най-големият в света производител на суров петрол е готов за продълга битка за пазарен дял с ОПЕК, като нейната петролна промишленост може да

издържи, дори ако цените на петрола паднат на \$35 за барел.

ОПЕК се подготвя за среща във Виена, а Русия изпраща делегация от по-нисък ранг за разговори, които са много малко вероятно да доведат до някаква сделка.

Петролните министри от ОПЕК многократно заявиха, че ще намалят добива в тандем със страни извън ОПЕК.

Според Eurasia Drilling Company (EDC) - най-големият доставчик на наземни сондажни услуги в Русия и в откритите води на Каспийско море - руските сондажи, измерени в метри отчитат увеличение от 10% през първите шест месеца на тази година спрямо миналата година, въпреки спада в цените на петрола до по-малко от \$50 за барел и спрямо техните върхове от \$115 през юни 2014 година.

"Въпреки неотдавнашния спад на цените на петрола, руският добив продължава да се ускорява като добиващите петрол компании остават печеливши, дори и при по-ниска цена на петрола, подпомогнати от ефекта на слабата рубла за разходите и по-ниските данъци, които влошават условията и водят до по-ниски цени на петрола", се казва в скорошно изследване на Bank of America Merrill Lynch.

Москва изненада ОПЕК като през тази година увеличи добива си до нови рекордни нива, въпреки ниските цени на петрола, заради което от ОПЕК се надяваха, че това ще потисне равнищата на добив, както и поради по-високите разходи за добив.

Москва отговори с рязко обезценяване на рублата, давайки предимство на своите износители. За много страни от ОПЕК, добиващи в Персийския залив, валутите им са твърдо фиксирани към курса на долара.

Според EDC / Eurasia Drilling Company Limited е публично търгувана компания на дребно в Русия. Eurasia Drilling Company е компания за нефтотобив на сушата и в офшони зони /, руският сондажен пазар се основава на дългосрочни договори, което води до пониски цени и по-малка волатилност на маржовете, в сравнение с други страни с повече продукти зависещи от спот пазара.

През последните десет години общото сондиране е нараснало повече от два пъти до над 22 милиона метра годишно.

Руският добив на петрол, който заедно с продажбите на природен газ, е от значение за половината от приходите в държавния бюджет, непрекъснато нараства от 1998 г. насам, с изключение на незначителен спад през 2008 година.

Според официални данни, през 2014 г.в Русия броят на сондажите за добив се е увеличил до 146 279 от 143 875 през 2013 г. Броят на хоризонталните сондажи - по-ефективният метод за извличане на нефт - се е увеличил от 2005 г. насам повече от шест пъти.

Броят на сондажите в Близкия изток, включително и в Саудитска Арабия, според данни на ОПЕК, през изминалата година също се е повишил - в ярък контраст с бързите спадове в много други добивни области, в резултат на ниските цени на петрола.

Според фирмата Baker Hughes, в САЩ броят на нефтените платформи през миналата година е намалял с 1173 до 744, като бумът на добив от шисти се успокоява поради пониските цени на петрола.

Merrill Lynch заяви, че повечето руски петролни компании сондират дори при цена на петрола от \$ 35 за барел, спрямо добивниците от Латинска Америка, които работят при цени от \$ 40- \$ 50.

СТАТИЯТА МОЖЕТЕ ДА НАМЕРИТЕ [ТУК](#).

Нефтогаз", допуска доброволно предаване от "Газпром" на shipper кодовете, заради антитръстовото разследване на ЕС

27 ноември 2015 г., Oilru.com, Виталий Крижевский; Источник: ИНА "Украинские Новости"

„Нефть России“, Москва: Националното акционерно дружество "Нефтогаз" на Украйна допуска, че руският газов монополист "Газпром" може доброволно да даде на оператора на газопреносната система - компанията "Ukrtransgaz", shipper-кодовете (кодони двойки на отделните партиди газови доставки в газопроводите), което ще позволи да се направи виртуален риверс, във връзка с антитръстовото

разследване от Европейската комисия. Това е заявил в интервю за "Европейската Правда" директор „Бизнес развитие " на Нефтогаз , Украйна - Юрий Витренко.

"Не е факт, (че „Газпром" отказа да предаде Schipper-кодове). Нека ви обясня, защо. В момента Европа провежда антитръстово разследване срещу "Газпром". Формалния отказ на "Газпром" да ни предаде тези данни, ще бъде аргумент в полза на това, че "Газпром" нарушава законите за конкуренцията и злоупотребява с монопола си. И фирмата е заплашена със сериозни санкции", е каза Витренко.

По неговите думи, аргументацията на „Нефтогаз“ се основава на това, че по европейските стнадарти „Газпром“ не е транспортния оператор и не може да бъде сертифициран като такъв в ЕС.

„Съгласно законодателството на ЕС, Schipper-кодове се предават от оператор на оператор. Затова, приемайки Schipper-кодовете да са в „Газпром“, европейските оператори нарушават собствените си задължения към Европейския съюз при прилагането на Третия енергиен пакет - най-малко, ние настояваме за това“, добавя Витренко.

Мениджърът на "Нефтогаз" също така е подчертал, че поради приемането от Парламента на Украйна на проекто- закон за промени в Митническия кодекс, в момента не може да бъде пълно изпълнението на подписания през пролетта на 2015 г. договор с GTS, Унгария (споразумение за взаимно свързване).

Както беше съобщено през юли, "Укртрансгаз" е изпратила на „Газпром" заявка за Shipper кодове, за да се тестват

междусистемните операции, съгласно подписания договор за взаимно свързване с Унгария. Според Витренко, "Укртрансгаз" е получила по този повод отговор от "Газпром", но отказа да разкрие съдържанието.

СТАТИЯТА МОЖЕТЕ ДА НАМЕРИТЕ [ТУК](#).

TAP подписа договор за доставка на тръби за тръбопроводите с гръцката Коринт

Kallanish Energy News, November 25, 2015

Швейцарската фирма Trans Adriatic Pipeline AG (TAP), компанията, отговорна за разработване и експлоатацията на газовата инфраструктура, свързваща Каспийско море и Европа, е подписала договор, констатира медията Kallanish Energy.

Постигайки напредък с оферти преди началото на строителството за началото на следващата 2016 година, TAP избра гръцката компания Corinth Pipeworks и нейния партньор, японска фирма Marubeni Itochu Steel, да доставят около триста и седем мили тръби за Транс-адриатическия газопровод. Ian Bradshaw, управляващ директор в TAP, заяви миналата седмица, че договорът е в следствие на „строг процес на подбор" и трябва да "помогне за по-дългосрочни

допълнителни инвестиции и ползи за Гърция", където ще се полага тръбата.

Тръбопроводът от 545 мили ще свърже газовото поле Shah Deniz II в Азербайджан с Европа, при първоначален годишен капацитет от 353 милиарда кубически фута (Bcf) – 10 милиарда кубически метра. Продажбите на първия газ за Грузия и Турция са планирани за края на 2018 г., а доставките за Европа ще започнат в началото на 2020 г. Компанията е спечелила и няколко други договори през тази година, но планира да завърши всички възложени поръчки до декември.

Като акционери в TAP са: BP (20%), SOCAR (20%), Statoil (20%), Fluxys (19%), Enagás (16%) и Ахро (5%).

СТАТИЯТА МОЖЕТЕ ДА НАМЕРИТЕ [ТУК](#).

Свързването на Европа: Природният газ в Румъния - как компаниите, които проучват и добиват виждат бъдещето

Natural Gas Europe, Interconnecting Europe panel, November 18th, 2015

Наскоро представители на проучвателни и добивни фирми в Румъния представиха

своите виждания за добив на природен газ в страната и неговата роля за Свързването на Европа¹.

Alexandru Maximescu, Директор Корпоративна политика в OMV Petrom, се съгласи с настроението, изразено от евродепутата Norica Nicolai, че гласът на Румъния в Брюксел е прекалено мек.

Той каза: "В това отношение, първата решителна стъпка беше направена миналата година, когато в Стратегията за енергийна сигурност на Европейския съюз се отбеляза потенциала на Черно море. Това е първото признаване потенциала на Румъния".

Фискалните рамки, каза той, са един от факторите за успех на добива на нефт и газ в находките, които се намират в повратна точка. „От една страна, имаме много предизвикателен пазар; от друга страна, има съмнения по отношение на фискалната рамка за нефт и газ“.

Според г-н Maximescu, по-рано през 2014 г. в Румъния е имало обсъждане на сегашната система за плащания на такси, патенти и права, както и за необходимостта от нова система за данъчно облагане. Една клауза, той обясни, предвидена за 10-годишен период на режим на данъчна стабилност за инвеститори, приложим за проучване и добив на нефт и газ.

¹ На 23-ти октомври, в румънския Сенат се събраха най-добрите представители на индустрията за природен газ в Румъния от държавни, регулаторни и търговски институции на Кръгла маса на тема „Взаимосвързана Европа, Природен газ в Румъния“. Говорителите подчертаваха какво трябва да се направи, и на двете нива - на европейско равнище и в Румъния, за да се укрепи секторът на природния газ. [Виж #152](#)

"Това просто е една допълнителна клауза за стабилност към вече съществуващата стабилност, която е предвидена в споразумението за концесиите, което всички петролни и газови компании са подписали с румънската държава", каза той.

Системата за плащания на такси, патенти и права, той припомни, не е изтекла в края на 2014 г. и фирмите продължават да плащат авторските и лицензионните такси, съгласно разпоредбите на тяхното споразумение за концесия. „Тази разпоредба трябва да се разбира като правна гаранция, точно като клаузата за стабилност, при която данъчното облагане трябва да остане фиксирано за целия период на договора за концесия“.

Той каза, че това е международен стандарт, нищо необичайно, предназначен да защити интереса на държавата в привличането на инвеститори в сложната и капиталоемка индустрия. „Това също дава увереност на инвеститорите, че те са предпазени в тази предизвикателна среда“, добави г-н Maximescu.

Г-н Maximescu каза, че тази стабилност е дала положителни резултати в последните 10 години, за разлика от високите спадове в добива на Румъния след падането на комунистическия режим.

"Румъния стабилизира добива, направи малки и средни открития, премина към нови технологии, отиде отвъд типичното проучване на нефт и газ на границата, на сушата, както и в морето“.

Новите инвеститори, обясни той, бяха добре дошли в Румъния; с OMV Petrom има

ползотворно партньорство, да назовем само наколко, като Exxon- Mobil, Repsol, или Hunt Oil.

Той продължи: "Няколко международни доставчици на услуги работят в Румъния, като например Schlumberger“.

Г-н Maximescu цитира проучване от м. септември 2015г. на международната консултантска фирма Deloitte, която изчислява ефективното ниво на авторските и лицензионните такси и патенти и други подобни такси, приложими за добивния сектор в Европа. То показва, че средните ефективни авторски и лицензионни плащания и други подобни такси и данъци в Румъния, включително специалния данък конструкция, данъкът 60/40 за газ, и 0,51 за суров петрол, носят облагане за около 15%, като в същото време средната стойност в Европа е 9,3%“ .

Освен това, той отбеляза, че общата тенденция в Европа е в посока надолу, докато в Румъния данъчното облагане може да тръгне нагоре.

"Някои държави-членки на Европейския съюз са приели мерки, с цел да се намали данъчната тежест върху дружествата в тази много предизвикателна среда", обясни той, като посочи озова Италия, Великобритания и Германия.

Секторът на нефт и газ, отбеляза той, е от решаващо значение за румънската икономика.

Това засилва сигурността на енергийните доставки в Румъния, има икономически мултиплициращ ефект върху БВП на

Румъния, върху държавните приходи, националната заетост. Секторът за добив на петрол и природен газ е един от основните работодатели в Румъния, като предоставя до 25 000 преки работни места в проучването и добива - най-много в сектора в Европейския съюз. "

Всяко евро, инвестирано в петрол и газ в Румъния, каза г-н Махimescu, генерира € 2.30 в румънската икономика. "Всяка работа в сектора петрол и газ създава индиректно 4.3 други работни места. Местният добив подобрява баланса на търговията в Румъния".

Г-н Махimescu каза, че все пак, продължителната несигурност по отношение на фискалната рамка идва във време с много предизвикателства.

"В това отношение ние смятаме, че подходът на правителството трябва да бъде по пътя на стабилността, който ще даде възможност за непрекъснатост на вътрешния добив и свързаните с него ползи, както и осигуряване на баланс между необходимите държавни приходи - справедлив дял за правителството, и от друга страна, създаване на стимули за предприятията да инвестират още повече ", отбеляза г-н Махimescu.

Той заключи: "Това повратно решение, което ние всички трябва да вземем в следващите месеци, ще има последствия за следващите десетилетия".

John L. Knapp, управляващ директор в Exxon Mobil също изрази становище за сектора E&P в Румъния.

От името на Romanian Black Sea Titleholders' Association, в която той членува, той сподели гледната точка на инвеститори, които участват в проучвателни дейности в офшорни румънски зони, по отношение на възможностите за развитие на нови енергийни източници от Черно море.

Romanian Black Sea Titleholders Association притежава румънската част на Черно море, която е "обещаваща, но и предизвикателна площ по отношение на потенциалните си енергийни ресурси", каза г-н John L. Knapp.

"Разбирането на риска в различните му форми е една от най-важните части на успешното развитие на новите офшорни полета", каза г-н Knapp.

Той отбеляза също, като важно, първо - проектите, свързани с офшорни инвестиции в зоната на румънското Черно море, са сложни и се характеризират с редица специфични предизвикателства. "Първо, повечето от текущите проекти са все още в етапа на start-up /започване/, или във фазата на проучване, като румънското Черно море е почти неизследван басейн".

„Инвеститорите поемат целия риск и разходи за фазата на проучване, която може да продължи 10 години или повече, това е период, необходим за сеизмични проучвания, сондажи, за различни оценки. Всички тези дейности са необходими, преди започване на добива".

Второ, каза той, офшорните инвестиции изискват свръхмодерна технология и са много скъпи; разработката на румънското Черно море е с допълнителна сложност и разходи за достъп и мобилизация, заради

предизвикателството на преминаване през Босфора и Дарданелите.

Трето, продължава г-н Кнарп, транспортната инфраструктура все още трябва да бъде построена /не е посторена/. "В този контекст е важно да се отбележи, че работата по разработването предприета в случай, че търговските количества са потвърдени, няма да се възползва от всяка съществуваща тръба нагоре а, напротив, ще добавя допълнителни разходи, необходими за осигуряване на транспорт до брега чрез подводни тръбопроводи, които може да бъдат 200 км или повече".

На **четвърто** място, според г-н Кнарп, е ограниченото геолошко познаване на района.

"Проучвателното сондиране, особено в такива гранични области като румънското Черно море, няма гаранция за успех, дори и с най-значителните инвестиции", обясни той.

Дори и да е имало успешни резултати от проучвателно сондиране и открития, каза той, ще трябва да се преодолеят значителни предизвикателства, за да се развие търговски проект. "Ако проучвателната дейност в крайна сметка доказва съществуването на достатъчно въглеродородни ресурси, които могат да бъдат развити в икономическо отношение, технологичните изисквания на развиващите се дълбоководни добиви на въглеродороди в Черно море ще бъдат толкова трудни, предизвикателство както никъде другаде в световната петролна и газова промишленост", каза той.

Сега, съобщи той, инвеститорите предоставят авансово капитал и трябва да получат приемлива възвращаемост на инвестициите си, в съответствие с рисковете.

"Такива инвестиции се нуждаят от стабилна регулаторна и фискална среда през целия живот на инвестицията. Без регулаторна стабилност, инвестиционните решения може да бъдат изложени на значителен риск. Регулаторна рамка за насърчаване развитието на тези нови ресурси ще осигури допълнителни приходи, като доведе допълнителни обеми на пазара".

"Според нас, продължава г-н Кнарп, величината на специфичните инвестиции за офшорни проекти ще има положително въздействие върху румънската икономика като цяло. Апетитът на инвеститорите към капитализация на високи разходи, високи оперативни разходи и дълги инвестиционни цикли, е пряко свързан с общата привлекателност на фискалните и регулаторните режими на място. Успешното отключване на енергийните ресурси на Черно море изисква инвестиции от световен мащаб и използването на водещи световни технологии-ако можем да го направим, това би могъл да постави Румъния в челните редици на развитието на цялата зона на Черно море".

Black Sea Titleholders Association, каза той, подкрепя укрепването на румънския енергиен сектор и насърчава стратегическото планиране в тази област. „Сдружението се ангажира с успех в Черно море по отношение на развитието на румънските енергийни ресурси и отново изразяваме надежда, че всички тези аспекти ще бъдат признати и отразени по подходящ начин в румънската законодателна рамка, която в момента е в процес на обсъждане".

Според Dan Stefanescu, E&P Director в Romgaz S.A. /Romgaz S.A. е най-голямата добивна фирма на природен газ и основен доставчик в Румъния. Това е акционерно дружество, чийто мажоритарен акционер е румънската държава, която притежава 70% дял. Компанията е листвана на Букурещката фондова борса и GDRs са предоставени за търгуване на London Stock Exchange. Фирмата има богат опит в областта на проучването и добив на газ и чиято история е започнала през 1909 г. с откриването на първото находище на газ за търговия в трансилванския басейн/, Румъния се нуждае от допълнително място за съхранение на газ, за да бъде в състояние да се справи с непредвидени обстоятелства. "Макар да е вярно, че имаме такива съоръжения за съхранение на нефт и природен газ, в същото време ние и нямаме достатъчно такива съоръжения", каза той.

"Ролята на съоръжение за съхранение е да поеме и да се балансира с националната транспортна система, за да осигури, в крайна сметка, баланса в ежедневния ни комфорт, в промишленото потребление, както и да ни позволи да получим този стратегически компонент, за доставка на природен газ в случай на извънредни събития или непреодолима сила", каза той, като обясни, че до настоящия момент, строителството на такива съоръжения е било отговорност на държавата.

СТАТИЯТА МОЖЕТЕ ДА НАМЕРИТЕ [ТУК](#).

Алекперов: "Лукойл" продължава преговорите за област Nassiriya в Ирак

Също така ръководителят на компанията отбеляза, че рафинерията в Бургас ще работи в следващите четири месеца с руския „Уралс“

Економика и бизнес 3 декември, 2015, Tass.ru

ВИЕНА, 3 декември /ТАСС/: „Лукойл“ продължава преговорите за иракското нефтено находище Nassiriya. За това съобщи пред журналисти ръководителят на руската компания Вагит Алекперов.

„По въпроса за Nassiriya, ние продължаваме този разговор, обсъждането на проекта е тежко, много трудно с оглед на базираните рафинерии. Но иракската страна иска да изпълни този проект, те имат голямо желание. Водим преговори“ - каза той.

Както вече беше съобщено от ТАСС, "Лукойл" е предложил на правителството на Ирак нов подход за развитието на находището в Nassiriya. Алекперов е пояснил, че главното в предложението е свързано с въпроса за обезщетенията за разходите на инвеститора. Руската компания предлага на първия етап да започне развитието на находището, а средствата от натрупаните приходи от добива от полето след това да се насочат към изграждането на рафинерия.

"Лукойл" е преминал успешно през процедура за предварителен подбор за

изпълнител на проекта за развитие и изграждане на рафинерията в Nassiriya. Търгът за проекта бе обявен през ноември 2012 г. и е включвал седем компании. Поради сложната военно-политическа ситуацията в страната, този търг се е отложил.

Запасите в Nassiriya се оценяват на 4 милиарда барела, мощността на рафинерията за преработка трябва да е 300 хиляди барела нефт на денонощие (14 млн тона годишно).

Покриване на разходите

Също така ръководителят на компанията Вагит Алекперов събщи, че през първата половина на 2016 г. "Лукойл" ще покрие разходите по проекта "Западна Курна-2" в Ирак. През януари-март, компанията ще продължи да инвестира в проекта.

"Според нашия график сме някъде, вероятно през първата половина на годината, може би в началото на третото тримесечие, ще покрием всичките си разходи и ще инвестираме още 3 месеца" - каза той.

Според Алекперов, в момента компанията получава голям обем от залежите от нефт и дългът бързо намалява. "Ние се надяваме, през януари, февруари, март, ако темпото се запази, то значително да се подобри положението" - каза ръководителят на "Лукойл".

Алекперов допълни, че "Лукойл" е изпратил на иракското правителство своите предложения за изменение на договора, които то вече разглежда. "В края на третото

тримесечие - началото на четвъртото ще получим някои подробности (от правителството)" - каза той.

Алекперов е казал по-рано, че Ирак продължава дискусията по увеличаването на размера на възнагражденията, които компанията получава като оператор на проекта "Западна Курна-2".

Съгласно договора, инвестициите във втората фаза на развитието на находището "Западна Курна-2" са около 3-5 милиарда долара годишно. Възнаграждението на "Лукойл", като оператор на проекта, е едно от най-минималните спрямо други иракски договори с чуждестранни инвеститори, и е малко над \$ 1 на барел.

В началото на юни 2014 г. "Лукойл" получи правото на обезщетение за разходите по иракския проект "Западна Курна-2", след като компанията изпълни изискванията на договора за дейности по разработването и добива от находището, свързани с постигането на първото търговско производство. В съответствие с тези изисквания, средният добив от находището трябва да бъде не по-малко от 120 000 барела на ден в продължение на 90 последователни дни. Съгласно договора, изпълнението на това изискване дава на "Лукойл", като оператор на "Западна Курна-2", правото на обезщетение за разходи и възнаграждения за проекта.

Полето "Западна Курна-2" се намира в южната част на Ирак, на 65 км от град Басра. Участници в проекта за неговото развитие са South Oil Company на Министерство на нефта на Ирак и консорциум от изпълнители,

състоящи се от "Лукойл" (75%) и Държавната Северна петролна компания на Ирак (25%).

Рафинерията в Бургас ще преработва руски „Уралс“

Вагит Алекперов е заявил, че рафинерията на „Лукойл“ в Бургас през близките 4 месеца ще работи с руски петрол „Уралс“

По-рано беше съобщено че в рафинерията е доставен петрол от Саудитска Арабия. Алекперов отече.

„В следващите 4 месеца рафинерията ще работи само с Уралс“ - каза той.

„Рафинерията в Бургас има уникален комплекс за дълбока преработка и преработва окол 20 сорта петрол, ние правим микс. Също така, като експеримент, ние пробвахме да работим с петрол тип „Джейхан“ и „Киркук“ - добави ръководителят на „Лукойл“.

"Газпром" и "Лукойл" имат добри шансове да получат находище в Иран

Алексперов е заявил също, че в началото на декември във Виена ще има заседание на Съвета на директорите на Lukoil International, но не се планирана среща между Съвета на директорите и министрите по петрола на страните от ОПЕК.

В четвъртък Алекперов се срещна с министрите на петрола на Иран и Ирак за обсъждане на съвместни проекти.

Поредната среща на ОПЕК: бездействие срещу обстоятелствата

Руската федерация обменя информация с ОПЕК за нефтодобива, но не става дума за координирани действия, каза прес-секретарят на руския президент - Дмитрий Песков.

МОСКВА, 4 декември — РИА Новости: В петък във Виена се проведе поредната среща на ОПЕК. Преобладаваща част от аналитиците считат, че организацията отново няма да намали квотите за добив на петрол, въпреки ниските цени и свърхпредлагането на петрол на пазара. Квотите са на ниво 30 милиона барела на ден, въпреки че ОПЕК често ги превишава.

От началото на 2014 г. и в началото на 2015 г. цените на петрола са паднали повече от два пъти - от 115 до 48.5 долара за барел за Brent. Свивът в цените през изминалата година подсили решението на ОПЕК от ноември да запази производствените квоти. Тази година котировките не се повишиха над \$ 67, а средно бяха около 55 \$. За периода от август до ноември, средната цена е значително по-ниска - 48 долара. В четвъртък, преди срещата на ОПЕК, Brent се търгуваше на ниво от 43-44 долара за барел.

СТАТИЯТА МОЖЕТЕ ДА НАМЕРИТЕ [ТУК](#).

ДОПЪЛНИТЕЛНО МОЖЕ ДА ПРОЧЕТЕТЕ [ТУК](#).

Ирак: Петролният износ достигна своето най-високо ниво от

последните десетилетия

December 1, 2015 | stratfor.com

Износът на петрол от Ирак през ноември е средно 3.37 милиона барела на ден, в сравнение с 2,7 милиона барела на ден през октомври и това е най-високото ниво, достигнато в продължение на десетилетия, съобщи Ройтерс. Служители от държавната петролна компания South очакват през декември изход към спад на добива, заради скока на износа през ноември и големите количества суров петрол, останали на склад поради лошото време преди месец. Впечатляващите данни от Ирак през ноември помогнаха общата изходна точка за ОПЕК за добив да се придвижи към 31.77 милиона барела дневно, в сравнение с 31,64 милиона барела на ден през октомври. Страните от ОПЕК ще се срещнат на 4 декември, но не се очаква да направят промени в политиката, която е довела до трайно свръхпредлагане, на фона на конкуренцията за пазарен дял.

СТАТИЯТА МОЖЕТЕ ДА НАМЕРИТЕ ТУК.

OMV ще се фокусира върху суровия петрол в Иран

Reuters Monday, November 9, 2015

Австрийската енергийна група OMV иска да съсредоточи своята експанзия в Иран върху откритите вече петролните полета и е готова да инвестира ограничено, каза в началото на ноември главният изпълнителен директор Rainer Seele.

Г-н Seele, който подготвя нова стратегия, насочена към адаптиране към ниските цени на петрола и разширяване на рентабилния добив заяви, че нямат интерес от много по-скъп газов проект в Иран, имайки предвид очевидно газовия масив South Pars.

"В края на деня, за нас това не е просто добив на петрол или газ - ние очакваме да имаме печалби", каза той по време на съвместна проява с Gerhard Schroeder, бившия канцлер на Германия, който сега е изпълнителен шеф в консорциума за изграждане на газопровода Nord Stream.

OMV се състезават с много други фирми, които искат да правят бизнес с Иран, когато икономически санкции се вдигнат.

Докато OMV силно желаше нещата да тръгнат веднага след вдигане на санкциите, г-н Seele казва, че икономическите условия трябва да са добри и компанията ще се фокусира върху областите, които тя познава най-добре.

"Тук открихме две петролни находища", каза г-н Seele.

"Ние имаме предимството, че се интересуваме конкретно от тези полета, които самите ние сме открили. Първо, ние не трябва да правим сеизмична оценка, ние имаме много точна представа за качеството на петролните полета и на необходимите методи за развитието им".

OMV е направила откритие в блок Mehr в западната част на Иран, но компанията

отказва да назове двете полета, споменати от г-н Seele.

Seele също изключва по-големи инвестиции в Иран.

"Тук има много, много големи газови полета", каза г-н Seele, имайки предвид очевидно South Pars. "Ако искате да се включите в такъв бизнес в Иран, първият въпрос, който ще бъде зададен, е „Колко милиарди взехте с вас?“"

OMV ще направи своите големи инвестиции другаде, каза той.

"Това със сигурност не е стратегията, която преследваме. Ние сме преди всичко с интерес за инвестиции тук, в Австрия, да инвестираме в Северно море, като останалата част от портфейла е балансирана по такъв начин, че в него се вписва по-малка дейност в Иран", каза г-н Seele.

СТАТИЯТА МОЖЕТЕ ДА НАМЕРИТЕ [ТУК](#).

Statoil преотстъпи интересите си в Trans Adriatic Pipeline за 208 милиона EUR

Tuesday, 01 December 2015, Published in Oil & Auto Read, Finchannel.com

FINANCIAL: След продажбата на своя дял в газовото находище Shah Deniz в Азербайджан, фирмата Statoil се е съгласила да продаде дела си от 20% в Trans Adriatic

Pipeline AG на италианската газова инфраструктурна компания Snam SpA за общо 208 милиона EUR.

Тази сума е за двете акции на Statoil в TAP и неговата про-квотна част от момента на предоставения заем на TAP от неговите акционери.

Съвкупната стойност ще бъде коригирана при приключването на проекта, според Statoil.

"Ние сме доволни да обявим това споразумение със Snam, които ще оценят стойността на акциите ни в TAP, тъй като ние от 2008 г. сме част от собствениците. Тази продажба увеличава нашата финансова гъвкавост и е в съответствие с нашата стратегия за оптимизиране на портфейла и приоритизиране на капиталите", каза Jens Økland, изпълнителен вицепрезидент.

Statoil и Snam се споразумяха да потвърдят сделката при изпълнение на предвидените определени условия. Сделката се очаква да приключи до края на 2015.

СТАТИЯТА МОЖЕТЕ ДА НАМЕРИТЕ [ТУК](#).

Уточнение

Авторите на настоящия информационен бюлетин финансират това начинание, водени от своята гражданска позиция за необходимостта от пълноценна и балансирана информираност на обществото по въпросите на проучването и добива на

нефт и газ. Проявите интерес да подпомогнат проучванията и информационната дейност на Центъра за изследвания на Балканския и черноморския регион могат да се обръщат за повече информация и конкретни проекти към координатора на програмата на следния адрес cbbsinfocenter@gmail.com

Unsolicited mail: Ако не желаете да получавате този инфолетър, моля да се отпишете от адресния списък като изпратите обратно съобщение на cbbsinfocenter@gmail.com

Правата по превода на всички статии принадлежат на издателите на настоящия информационен бюлетин.

Контакти за повече информация:

Алекс Алексиев

alexralex@aol.com

Васко Начев

vasko@infonetbg.com

Илиян Василев

idvassilev@innoenergy.biz

Мартин Владимирев

mvladimirov@ceemarketwatch.com

Руслан Стефанов

ruslan.stefanov@online.bg

Христо Казанджиев

h.kazandjiev@yahoo.com